BASINA AÇIKLAMA

Türk Eczacıları Birliği Genel Başkanı Prof.Dr. Mekin TANKER 22.6.1988 tarihinde basında yer alan ve Birlik çalışmalarını hedefleyen bazı açıklamalar çerçevesinde aşağıdaki görüşleri kamuoyunun bilgisine sunmuştur.

İlaç Endüstrisi işverenleri Sendikası Başkanı Nejat Eczacıbaşı'nın Basında yer alan demeçlerinde Türk Eczacıları Birliği'ne ve eczacılık mesleğine yönelik görüşleri Birliğimizce hayretle karşılanmıştır.

Türk Eczacıları Birliği, Kamu Kurumu niteliğinde Anayasal bir Meslek kuruluşu olup mesleğin, halkın ve devletin yarar ve çıkarlarını savunmakla 6643 Sayılı Yasa çerçevesinde ödevlendirilmiştir. Türk Eczacılarını ve Eczacılık mesleğini tam yetkiyle temsil etmektedir. Birliğin statüsünün bilinmesine rağmen kamuoyu nezdinde yapılan bir diğer çarpıtma, Birlik Yöneticilerinin fanatizmle suçlanmasıdır. Bu ifadeler, ilaç politikaları konusunda gerçeklerin Türk Eczacıları Birliği'nce sergilenmesinin yarattığı telaştan olsa gerektir. Fanatiklerin ve fanatizmin veya şartlanmışlığın ne olduğunun mutlak kanıtlanması gerekmektedir. Aksi takdirde iddia sahibi sadece müfteri olacaktır.

Türk Eczacıları Birliği ve Bağlı Eczacı Odaları ilaç ve sağlık konusunda meslek ve halk yararına olan düzenlemelerden yana politikalar üretmekte ve günden etmektedir. Bu çabaların kamuoyunda olumlu yankıları bazı çevrelerin huzurunu önemli ölçüde bozar bir vaziyete gelmiştir. Verilmiş olan talihsiz demecin değerlendirilmesi ancak bu şekilde yapılabilmektedir.

Bu belirlemelerden sonra ilaç sektörüyle ilgili bazı hususları bir kez daha hatırlatmakta yarar bulunmaktadır.

1987 yılında 2500 kalem ilaç 364 milyarlık ciro yapmıştır. Bu cironun % 35 i sadece 40 ilaç tarafından gerçekleştirilmiştir. Diğer taraftan 140 ilaç ise toplam pazar değeri olan 231 milyar ile % 64 lük payı elinde tutmaktadır. 1987 yılı itibariyle en çok satan ilk 40 ilacın içerisinde 20 adet antibiyotik bulunmaktadır. Bu ilaçların 40 ilaç içerisinde oluşturdukları pay değer olarak % 19.9'dur. Yine bu antibiyotikler içerisinde Alfasilin, Alfoxil, Ampisina ve Amoxina gibi 4 ilaç değer olarak % 15'lik pay oluşturmaktadır. Sadece bu rakamlar bile ilaç pazarının gerçek bir tekel olduğunu tanımlamaktadır. İlaç Sanayii Avrupa Ülkelerine oranla Türkiye'deki ilaç fiyatlarının ucuz olduğunu iddia ederek kamuoyunu yanıltma çabasını sürdürmektedir.

1986 yılı göstergelerine göre AET'ye üye ülkelerdeki Gayri Safi Milli Hasıla bakımından F.Almanya yaklaşık 620 milyar dolar, İngiltere 447 milyar dolar, Fransa 510 milyar dolar, İtalya 359 milyar dolardır. AET toplamı ise 2440 milyar dolarlık Gayri Safi Milli Hasılaya sahiptir. Türkiye'nin aynı dönem itibarıyla Gayri Safi Milli Hasılası 52.5 milyar dolar olup yine o dönem hesaplarına göre kişi başına düşen Milli Gelir de 1000 dolar civarında seyretmektedir. AET içinde en düşük Milli Gelire sahip olan Portekiz aynı dönemde 2 milyon dolarlık Milli Gelirle Türkiye'nin önündedir. Diğer taraftan Milli Gelir Lüksemburg ve Danimarka'da 11.500 dolar, Almanya 10.000 dolar, Fransa'da 9.000 dolar olarak seyretmektedir. AET Ülkelerinin ortalama toplamı ise 7.500 dolardır. Bu rakamlar gözönüne alındığında bu ülkedeki ilaç fiyatlarının Türkiye'den daha yüksek bulunması satın alma gücüyle karşılaştırıldığında Türkiye'deki ilaçların daha pahalı olduğu görüşünü hiç bir zaman değiştirmemektedir. Hatta bir çok kalemde Türkiye'de üretilen veya ithal edilen Tıbbi Müstahzarlar Avrupa fiyatlarına göre Türkiye'de daha pahalı bir görünüm sergilemektedir. Örneğin:

İlacın Adı	Avrupa Ülkeleri Fiyatları (Aralık 1987)	Türkiye Fiyatları (Mart-Nisan 1988)	Türkiye'deki Pahalılık oranı
Tegretol	İtalya'da 3.983	5.200	% 30
	Fransa'da 4.313		% 20
Preanyl 5000 Ampul	İtalya'da 8.344	15.500	% 66
Prent Tab.	İtalya'da 8.910	9.503	% 6
Primobolan Depot	Fransa'da 3.381	5.310	% 57
Visken 10 mg Tab.	İtalya'da 7.351	12.894	% 75
Adriblastina	İtalya'da 12.580	26.000	% 106
	İngiltere'de 11.300		% 134
Desferal Flakon	İtalya'da 59.537	83.480	% 40
	İngiltere'de 44.384		% 88
Leukeran 5 mg Tab.	İtalya'da 4.422	16.670	% 276
Lioresal	İtalya'da 6.462	13.380	% 107
	Fransa'da 12.894		% 4
Minipress 2 mg Tab.	İtalya'da 5.102	8.558	% 67

Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür. Ancak bu konuda varılabilecek sonuç şudur ki, Türkiye'de halkın satın alma gücüne bağlı olmaksızın ilaç fiyatları artık Avrupa'daki örnekleri aşabilir bir düzeye gelmiş bulunmaktadır. Bu da zaman zaman üreticilerin ve bakanlık yetkililerinin ileri sürdüğü gibi Türkiye'deki enflasyon oranı, hammadde giderlerindeki dövize bağlı artışlar, imalat giderlerinin ilaç fiyatlarına yansıtılması veya işçi ücret-

lerindeki artışlar gibi yorumlar çerçevesinde açıklanamayacak bir olgudur. Diğer taraftan Devlet Planlama Teşkilatınca 1984 de yayınlanmış Türkiye'de ilaç fiyatlandırılması Raporunda da belirtildiği üzere Gayri Safi Milli Hasıla içerisinde ilaç tüketimimiz % 1.08 olup bu oran gelişmiş ülkelere oranla iki misli fazla hesaplanmıştır. Aynı biçimde Türkiye'de 1984 yılı itibariyle yıllık 800 milyar sağlık harcaması içinde ilaç harcamaları % 15'lik paya sahip görünmektedir. Yine DPT Raporuna göre bu oran o dönemde İspanya haricindeki bütün Avrupa ülkelerinden de yüksek görülmektedir.

Sonuçta ekonomik olarak, satın alma gücüne göre ilaç tüketiminin fazla olduğu raporda saptanmıştır.

1984'de yayınlanmış olan son ilaç fiyat kararnamesinden bu yana Devletin sağlık harcamaları gideri önemli ölçüde artmıştır. 1987 yılında Emekli Sandığı Sağlık harcamaları ve ilaç giderleri için 8 milyar 432 milyon lira ayırırken, bunun içinde ilaç harcamalarına 5 milyar 142 milyon ödeme yapmıştır. Yani yaptığı ödemelerin % 61'ini ilaç harcamaları oluşturmaktadır. Medikal tanıtımı iyi yapılan ve pazarlama teknikleri ile sürümü yükseltilen ilaçlar, eşdeğer veya terapötik eşdeğerlikteki diğer ilaçlara göre daha yüksek fiyat almakta ve piyasanın lokomotif ilaçlarını da oluşturabilmektedir. İlaç fiyatlarında artışa en önemli bir etken olarak gösterilen hammadde ithalatı sağlıklı bir denetim ve fiyat mekanizması kurulamamış olduğundan ilaç fiyatlarının istenildiği gibi belirlenmesinde en önemli nedenler arasında hızla ilerlemektedir. Bu konuda temel sorumlular ilaç üreticileri ve Bakanlığın bizzat kendisidir. İlaç, tüketilmek ve sağlığın kazanılmasını sağlamak için üretilen bir üründür. Fiyatı nedeniyle, insanın en temel hakkı olan sağlığı kazanma hakkı hiç bir zaman elinden alınamaz ve Sosyal Devletin İlkeleri arasında da bulunamaz. Bu gerçeklerin ışığında kamuoyunu doğru bilgilendirerek gereken duyarlılığı her zaman sağlayabilmek için Türk Eczacıları Birliği çalışmalarına devam edecektir.

Prof. Dr. Mekin TANKER
TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ
MERKEZ HEYETİ
Genel Başkanı

BASINA AÇIKLAMA

Türk Eczacıları Birliği Genel Başkanı Prof.Dr. Mekin TANKER, 2 Temmuz 1988 tarihinde Basına yaptığı açıklamada, "Türkiye'de İlaç ve Fiyatları" konulu Açıkoturum hakkında ve konuyla ilgili diğer konulardaki görüşlerini kamuoyunun bilgisine sunmuştur.

18.7.1988

BASINA AÇIKLAMA

Türk Eczacıları Birliği, ülkemizin sağlık ve ilaç sorunlarına verdiği önem nedeniyle, "son günlerde gündem olan ilaç ve fiyat sorunu" ile ilgili kamuoyu önünde tartışabilmek ve çözüm yollarını gösterebilmek amacıyla daha önce bu amaçla ön şartsız olarak düzenlenmesini istediği toplantının karşılığı olarak İlaç İşverenleri Sendikasınca tarafsız bir kurumun düzenleyeceği toplantı için getirdiği öneri ve çağrıyı taraflı ya da tarafsız olmasına bakmaksızın, olumlu karşılamış ve bu toplantıya katılmıştır.

Türk Eczacıları Birliği, görevini 6643 sayılı kendi yasasının bizzat çerçevesini çizdiği biçimde, mesleğin çıkarlarını halkın ve devletin çıkarları ile birlikte aynı ölçüde gözeterek sürdürmeyi ilke edinmiştir.

Dolayısıyla bu ilke doğrultusunda verilen her tür uğraş ve yaklaşımında fanatizm ve şartlanmışlığa yer yoktur.

Türk Eczacıları Birliği yönetiminde olan kişiler, kendisine bağlı olan 31 odasının yöredeki tüm eczacılarca seçilmiş delegelerinin oylarıyla seçilmektedir.

Böylece bu konuma gelişleri, yasasının belirlediği demokratik kurallarla gerçekleştiği gibi, elde ettikleri temsil hakkı ve görüşlerde ülkedeki tüm Eczacıların temsiliyeti ve görüşleri olmaktadır.

Bütün bunların sonucu olarak, ilaç fiyatları konusunda ileri sürdüğü görüşler ise; Hem temsil ettiği meslektaşlarının gerçek görüşlerini yansıtmakta, hemde halkın ve devletin çıkarlarını korumak açısından yüklendiği görev sorumluluğunun bir gereği olmaktadır. Zira;

İlaç fiyatlarında hergün yaşanan durmak bilmez artışlar, hem halkın, hem devletin ve hemde eczacının dayanma gücünün çok üzerine çıkmıştır. (EK:1)

EK 1: Bazı ilaçların fiyatlarındaki artış yüzdeleri

İLACIN ADI	31.12.1981 - 31.12.1984 DÖNEMİ Yüzde (%) Artış	31.12.1984 - 31.12.1987 DÖNEMİ Yüzde (%) Artış
Adelphan Tab.	113	285
Aspirin Tab.	90	223
Panalgin Tab.	98	259
Becozym-C Fort	103	513
Novalgin Tab.	163	365
Mucain Susp.	97	468

İlaç fiyatlarındaki yüksek artışlar nedeniyle ülkemizde üretilen bazı ilaçların fiyatları Avrupa ülkelerinde üretilen benzerleriñi bile geride bırakır düzeye ulaşmıştır. (EK: 2)

EK 2: İlaç fiyatlarındaki bu yüksek artışlar bazı örneklerde Avrupa Ülkelerini bile geride bırakır olmuştur. Örneğin aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

İlacın Adı	Avrupa Ülkeleri (Aralık 1987) (TL)	Türkiye (Mart-Nİsan 1988) (TL)	Türkiye'de Pahalılık Oranı
Visken 10 mg Tab.	İtalya — 7351	12.894	% 75
Claforan lg.	İtalya — 12885		% 30
	İngiltere — 11300	16.800	% 49
Lioresal	İtalya — 6462		% 107
	Fransa — 12894	13.380	% 4
Methotrexate Fl.50 mg	İtalya — 17810	24.151	% 36
Methotrexate Fl. 5 mg	İtalya — 3807	5.785	% 52
Minipress 2 mg	İtalya — 5102	8.558	% 68
Minipress 5 mg	İtalya — 8572	10.244	% 20
Parlodel Tab.	İtalya — 11510		% 117
	Fransa — 14520	25.000	% 72
Primobolan Depot	Fransa — 3381	5.310	% 57
Tegretol	İtalya — 3983	5.200	% 30
	Fransa — 4313		% 20
Pregnyl 5000 Ampul	İtalya — 8344	15.500	% 86
Prent tab.	İtalya — 8910	9503	% 6
Adriblastina	İtalya — 12580	26.000	% 106
	İngiltere — 11300		% 134
Desferal Flakon	İtalya — 59537	83.480	% 40
	İngiltere — 44384		% 88
Leukeran 5 mg Tab.	İtalya — 4422	16.670	% 276

Aşırı artışlar nedeniyle fiyatları halkın alım gücünün çok üzerine çıkan pekçok ilaç için, üretici firmaların devlet ihalelerinde tekilf ettiği fiyatlar ise, ibret verici tablolar oluşturmaktadır. (EK: 3)

EK 3: İhalelerde Üretici Firmaların bazı ilaçlar için teklif ettikleri fiyatlar.

İlacın Adı	İmalatçı Sat. Fiyatı	Teklif Edilen Fiy.	Kırma Yüzdesi (%)
Minoset Tab.	25.82	9.80	62.04
Cefobid 1 gr.	7.622.23	3.582.-	53.01
Alfasilin 500 mg. Cap	176.11	104.80	40.50
Librax Drj.	25.99	15.60	40.00
Garamycin 40 mg.	390.80	238.-	39.14
Claforan 1 gr.	11.418.20	8148.-	28.64
Trasylol 1.000.000 Ü.T.	10.360.32	8114.-	21.68
Cefizox 1 gr.	8.733	7157.-	18.70

İlaç fiyatlarındaki artışlar, belirli zaman dilimleri içinde irdelendiğinde, ne söylendiği gibi enflasyonla aynı oranda ve nede döviz fiyatlarındaki artışlarla paralellik göstermektedir. Artışlar hem enflasyonun, hemde döviz fiyatlarındaki artışların çok üzerindedir. (EK:4)

	6.6.1984	6.6.1987	10.5.1988	% artış
Alfasilin 500 mg.	738	2930	4146	562
Sefril 500	3260	13385	16105	494
Eritrosin 500 mg.	1241	4543	6939	559
AMERİKAN DOLARI	337.02	827.72	1300	385.7
Bactrim Tabl.	713	2275	3500	490
Benexol Tabl.	873	4000	7410	848
Supradyn Draje	323	1400	2180	675
İSVİÇRE FRANGI	160.51	551.62	878	547
Aspirin 500 mg.	71	240	432	600
Baraljin Tbl.	350	1300	2200	628
Talcid süsp.	354	1387	2142	605
Garamycin 80 mg.amp.	202	650	925	458
ALMAN MARKI	131.62	457.07	722	548

İlaç fiyatlarının anormal ölçülerdeki artışlarının temel nedenlerinden birisi; 1984 yılında çıkarılmış olan ve bize göre en kısa sürede yürürlükten kaldırılması gereken ilaç Fiyat Kararnamesidir. (EK: 5)

EK 5: Türkiye'de parasal olarak en fazla satan tedavi grubu antibiyotikler olup 84 ilaç fiyat kararnamesinden sonra aşağıda örnekleri verildiği üzere önemli yüzde artışlar olmuştur.

	31.12.1984 (Fiyat/TL)	31.12.1987 (Fiyat/TL)	Artış %
Alfoxyl Kap. (500 mg)	993	3170	315
Alfasilin Kap. (500 mg)	947	2930	209
Cefobid (1 g)	2498	8725	249

Bununla ilgili atılacak önemli adımlardan birisi yasanın da onayladığı ve daha önceki yıllarda bizzat uygulamasının olduğu Fiyat Tetkik Komisyonunun Türk Eczacıları Birliğince kurulması ve işletilmesidir. (EK: 6)

GİZLİ

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı
Tahkikat Komisyonu Başkanlığına

ANKARA

15.7.1960 gün 7 sayılı yazıya k. ve 22.7.1960 gün 1961 sayılı yazıya ek:

Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyetinde Fiat Tetkik Komisyonunun kurulduğu 24 - Temmuz-1957 tarihinden itibaren Yüksek Bkanlığınıza teklif edilen tıbbi mustahzar fiatlarının, her lâboratuar için ayrı ayrı ve ikişer nüsha olarak tanzim edilen ekli listelerde gösterilmiş olduğunu saygı ile arz ederiz.

Umumi Kâtip
Semahattin Yula

Reis
Prof. Salâhattin Tandal

İlaç fiyatlarında dayanılmaz boyutlara varan artışların bir diğer önemli nedeni ise; üreticilerin bizce mantığı bir türlü anlaşılamayan biçimde

— Formül
— Dozaj
— Ambalaj (miktar) ve
— İsim

Bu çerçevede, Türkiye'de yaşanan önemli bir diğer olumsuzluk ise, giderek üreticilerin pahalı ilaca yönelmesidir. İddia edildiği gibi 0-1000.TL arasındaki ilaçların oranı % 56 değil örnek alınan 7 firma ortalamasına göre % 21 olmakta ve yine iddia edildiği gibi 10.000.TL'nin üzerindeki ilaçlarında oranı % 0.8 değil, firmalara göre % 10'ların üzerine çıkabilmektedir. (EK: 7)

EK 7: Türkiye'de ilaç pahalı mıdır?

	İLAÇ İŞVERENLER SENDİKASI YAYINI 101 SORU	ECZACIBAŞI	BİFA	SANDOZ	HOECHST	FAKO	BİLİM	ADEKA	ORTALAMA 7 FİRMA
0-1000 TL.	% 56.2	% 17.2	% 18.7	% 23.6	% 10.5	% 13.5	% 33.0	% 35	% 21.7
1001-2000 TL.	% 18.5	% 20.9	% 26.2	% 21.9	% 21	% 22.5	% 30.0	% 25	% 23.9
2001-3000 TL.	% 11.7	% 11.1	% 12.5	% 23.7	% 18.4	% 15.8	% 8.1	% 12.5	% 14.5
3001-5000 TL.	% 6.8	% 25.1	% 11.2	% 10.9	% 15.8	% 19.6	% 19.7	% 10	% 16.1
5001-10.000 TL.	% 6.0	% 13.9	% 17.5	% 7.3	% 15.8	% 18.8	% 8.1	% 10	% 13.1
10.000 TL.den fazla	% 0.8	% 11.6	% 13.7	% 12.4	% 18.4	% 9.7	% 0.0	% 7.5	% 10.1
ORTALAMA KUTU FİYATI	749 TL.	3758 TL.	6265 TL.	3566 TL.	5297 TL.	4445 TL.	1926 TL.	3730 TL.	

İlaç fiyatlarının oluşumunu söylendiği gibi yanlızca makul girdi kalemleri oluşturmayıp, fiyatları maalesef halkın sırtına haksızca yüklenen biçimiyle;

- Her tür reklam giderleri,
- Bornoz-havlu vs. gibi yakışıksız ve gereksiz tanıtım malzemesi giderleri,
- Belli kişilere ikram edilen yurt-dışı gezi giderleri,
- Finansman giderleri adı altında bankalardan alınan kredilerin yüksek faizleri de etkilemektedir.

Üretici firmalar ile eczanelerin kar oranlarına gelince; Bu da iddia edildiği gibi üreticiler için % 15, Eczaneler için % 25 değildir. Zira, üreticilerin kâr dışı bıraktıkları ve Eczanelerin kârları içinden ödediği pek çok harcama kalemi, her iki kesim için eşitlenecek olursa Eczanelerin % 25'lik kârı, Üreticiler için % 115 gibi inanılmaz bir orana çıkmaktadır. (Ek: 8)

Sanayi		
Hammadde Yardımcı Madde Ambalaj	100	
Direkt işçilik	10.6	Eczacının % 25'ine tekabül eden miktar % 115. 76
Genel İmal Gideri	12.4	
Genel İdare Gideri	11.7	
Finansman Gideri	24.4	
Reklam ve Tanıtma	20.7	
	179.8	
Kâr % 20 (179.8x % 20)	35.96	
	215.76	

Kaynak: İlaç Endüstrisi Üretim ve Dağıtım Dayanışma Derneği. Sirküler 87/8

Türk Eczacıları Birliği olarak; ilaç fiyatlarının oluşumunda çok önemli faktörlerden birisi olan yurt dışından temin edilen ilaç hammaddelerinin fiyatlarının, ne derece gerçekci olduğu ve kontrol edildiği konusunda da bazı endişelerimiz vardır.

Türkiye'de ilaç üretiminde ön sıralarda yer alan firmaların, üretimde olan tüm ilaçlarının fiyat ortalaması ise yine iddia edildiği gibi zorunlu ihtiyaç maddelerinin fiyat ortalamalarının alt sıralarında değil en üst sıralarında yer almaktadır. (EK: 7)

OTC kısaltmasıyla "Reçetesiz Satılan" ilaçlar olarak açıklanan uygulama, sözü edilen ülkelerde bu ilaçların hem reçetesiz, hemde Eczane dışında satışını beraberinde getirmektedir; Türk Eczacıları Birliği, ülkemizde ilaç olarak vasıflandırılan herhangi bir ürünün Eczane dışında satışının ve bu konuda atılacak adımların kesinlikle karşısındadır.

Türk Eczacıları Birliği'nin, Türkiye'de üretilen ilaçların yeterince ve gereğince denetlenmediği konusunda da tereddütleri vardır. Eczanelere kadar ulaşan;

— İçinden böcek vesair haşarat çıkan ilaç şişeleri,
— Gazete sütunlarına geçen mantarlı serumlar,

Ayrıca;

— İçinden eksik ilaç çıkan,
— Testere, kaşık sair destek malzemesi konulmayan

değişik ilaç ambalajları da bu endişelerimizi doğrulamaktadır. (örnekler açık oturumda izleyicilere gösterilmiştir)

Türk Eczacıları Birliği, halkın alım gücünün çok üzerine çıktığı, çözüm önerisi getirerek bir anlamda ilaç üreticilerince de kabul edilen, aşırı fiyat artışları karşısında, sanki tek ve en önemli çözüm yoluymuş gibi gösterilmeye çalışılan GENEL SAĞLIK SİGORTASI önerisine de kesinlikle katılmamaktadır.

Çünkü düşünülen şekliyle (GSS) GENEL SAĞLIK SİGORTASI;
— Bir güvence biçimi değil, bir finansman kaynağıdır.
— GSS'nın 55 Milyon kişiye sağlık yardımı hekim ve herkese ilaç sağlayamayacağı açıktır.
— GSS herkesin prim ödemesini gerektireceğinden oldukça geniş bir kesimin kazanılmış haklarını elinden alacaktır. Bu da hukuka aykırıdır.
— GSS'nın mevcut yapılanma ve olanakları nedeniyle tüm ülkeye yaygınlaştırılması olanaksızdır.

Bu nedenle uygulama büyük kentlerden başlayacağı için, büyük kentlerdeki Sağlık Kurumu-Hekim YIĞILIMINI arttıracaktır. Diğer yörelerin Hekim ve Sağlık açığı büyüyecektir.

— Uygulama Koruyucu Hekimlik değil Tedavi Edici hizmetlere yöneliktir.
— Bu nedenle sigortaya hizmet verecek hekimler, hastalarını tatmin edebilmek için fazla ilaç yazarak İLAÇ TÜKETİMİNİ POMPALAYABİLECEKTİR.
— Sistemin diğer tedavi hizmetleriyle birlikte POMPALANMIŞ İLAÇ TÜKETİM giderlerini, korkunç boyutlara varacak rakkamlar nedeniyle, karşılaması mümkün değildir.

Genel Sağlık Sigortasına ilaç işverenlerinin sarılması, esasta yükselen ilaç vatandaş nakden tamamını ödemediği için reaksiyonu olmayacak, bu arada ilaç imalatcısı da istediği gibi malını satacak. Bu gidiş sonunda bu müesseseleri iflasa götürecektir. Genel Sağlık Sigortasını görev yapamaz hale getirecek bu 84 kararnamesi değişmelidir.

— İlaç işverenler % 4-6 Kar ettiklerini iddia ediyorlar, doğruyu söylemiyorlar. Zira Eczacıbaşı İlaç Sanayii 1450 TL satış fiyatı aldığı bir ilacı 700 TL'ye, yine Eczacıbaşı İlaç Sanayii 920 TL satış fiyatı aldığı bir ilacı 500 TL'ye satmakta birincide % 45,65, ikincide % 51,73 iskonta yapmış oluyor, bu nasıl bir % 4-6 kardır ki % 45-55 iskontalar yapılabilmektedir.